

24.1.36, בים החיכוך,

אחמול יצאתי ח"א ברכבה יפורט-סעיר. זו לי הספם הראשונה שאני
חוצה את ים החיכוך במסינה אנגליה. בפי "הפחידה" אחי בכל מיני מוראות
האובל ברחי אפשרי, מנהגי הנוספים ללא נשוא וכו'. למעשה מצאתי אני
נהדרת, בח 22,500 טון, באניות טרנסאטלנטיה, כנויה במגדל גבוה, עם כל
הרווחות.

בהגיעי ברכבה לקנטרה חצתה את החפלה אניה רבתי - וכפי שנחבר
אח"כ הייתה זו "סברנה-יירד". ראייתה שניה, כנעני ברכבה מקנברה לפורט-סעיר,
"בה בחפלה. בסוף ה. דסחי לבוא לפורט סעיר ברכבה " כמעט בשלוש
שעות.

בקנטרה נלווה לי וילנסקי שהגיע במיוחד מקהיר. חלנינים במצרים
מסתחבים לדעתו לטובתנו. נחאם אשת חיה לויאלי כלפי אנגליה (מחוך חשש
חמור לשלבו איטליה) ונעל. במסעלה החרשת יש ארבעה מיניסטרס מחצביעו
נגד החוקה. האינטריגות האיטלקיות מחברות. העהונים מכורים לאיטליה.
השפעה אל-הזתאר מחברות. הקנאות חרחה שלטה. הקופטים בכל רע. למצרי
נחשן רק מוסלימי. יש מיניסטר קופטי אחד במסעלה * אך אין מסנים מקירים
קופטים ויש מעין בויקוט על סוסרות קופטיים. עמדיניות האנגליה נכשלה.
במחונט מצרים עורער - והאנגלים יבינו עכשיו עד כמה אינם יכולים למסוך
על הערבים. במצרים אין שאלה ציונית, בא"י לא מחענינים, ואעפ"כ - אין
מצרים נאמנה לאנגליה.

" וילנסקי אינו רואה שאנגלי יכול לחסיק ספקנה חפונה מהחשחאות
זו: מכיון שכך - אין לגרוח את הערבים יותר מדי ואין לחח נשק לשונאי
אנגליה ויריבית בחעמולה האנטי-בריטית.

" יחודי מצרים, לדברי וילנסקי, עדיין אינם מובלים מיאם איבה,
אך הם שרויים בראגה. אילו חיה בטחון בארץ היו מסקיעים חון בספעלים.
הוא מעריך רכוש יחודי מצרים בשעים שמונים מיליון. כלוע אין לקוח
לחשקעות, אם כי חכמות הקרנות חסנה יגדלו, מפני חמצן חרע בארץ * כי הקרנות
חן בכוונה נדבה.